

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Consideratio status damnatorum, quod actiones ipsorum inprimis malas, concernit

Fecht, Johann

Durlaci, 1680

LXXXV.

[urn:nbn:de:bsz:31-122744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122744)

veant damnati, sed ut actualibus etiam vitiis, tanquam pessimæ matris genuinis & improbis filiis, infernalem vitam commaculent atque traducant.

LXXXV. Ex quibus hoc simul tertio apparet, vero longè ab-
similiorem esse eam sententiam, quæ & habitu mero atque volun-
tate peccare damnatos inficiatur. Præterquam enim, quod ei-
dem singula à nobis recensita argumenta efficacius etiam, quam
priori, opponantur, ne quidem specie ullâ aliâ probabilis reddi
potest, præterquam eâ, quod nullis legibus infernale regnum sub-
jiciatur, sed damnatis privilegium quoddam universale compe-
tat, impunè & licenter quidlibet patrandi. Et insuper pleraque
argumenta, quæ contra damnatorum peccata militare videntur,
actuale duntaxat peccatum è medio tollunt, habituale verò illæ-
sum relinquunt. Sicut de his singulis suo loco rectius mone-
bitur.

LXXXVI. Intolerabilis autem est quartò eorum sententia,
vel sententiæ verius monstrum atque portentum, quæ damnatis
horrenda quævis scelera & flagitia adscribit & tamen hæc tanta
crimina veri nominis peccata esse negat. Quam enim indignum
est, non dicam, homine, sed Christiano homine, ex virtutibus vi-
tia, ex vitiis virtutes facere, aut certè utrumque actionum genus
in ordinem redigere rerum, ex se & naturâ suâ prorsus mediarum,
id est, tenebras in lucem & lucem in tenebras, atque adedò homi-
nem in bestiam & bestiam in hominem convertere? Quid enim
secundum hanc opinionem homo damnatus est, nisi animal ma-
litiæ & bonitatis moralis expers, hoc est, brutum? Præterea quam
horrendum est, posse creaturam & creatorem & patrem & conser-
vatores & redemptorem & salvatorem & sanctificatorem suum,
qui infinitis & innumerabilibus eandem sibi beneficiis devinxit,
licite & impunè omni contumeliarum & maledictionum genere
non lædere, sed lacerare; posse verò DEUM justissimum hæc
tanta creaturæ suæ in ipsum jacta opprobria non pati tantum, sed
approbare & amare? Quicquid enim peccatum non est, & est ta-
men, id DEUM non velle & approbare & amare, cum voluntate
polleat, cujus essentia in appetitu boni & aversatione mali, & li-
berâ specierum utriusque electione consistit, tam impossibile est,
quam